

Vysoká škola ekonomická v Praze

Fakulta managementu

Jindřichův Hradec

Diplomová práce

Bc. Lucie Lacinová

2007

Vysoká škola ekonomická v Praze

Fakulta managementu v Jindřichově Hradci

Katedra managementu podnikatelské sféry

Management podniku a daně

Vypracovala:

Bc. Lucie Lacinová

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Jiří Dvořák

České Budějovice, duben 2007

Prohlášení

Prohlašuji, že diplomovou práci na téma

»Management podniku a daně«

jsem vypracovala samostatně.

Použitou literaturu a podkladové materiály

uvádím v příloženém seznamu literatury.

České Budějovice, duben 2007

podpis studenta

Anotace

Management podniku a daně

Daňová zátěž a vliv na rozhodování managementu, vliv případných změn daňového systému na konkurenceschopnost podniku a na rozhodovací procesy, v praktické části aplikace na jeden nebo více podnikatelských subjektů.

duben 2007

P o d ě k o v á n í

Ráda bych na tomto místě poděkovala vedoucímu této diplomové práce
Ing. Jiřímu Dvořákovi, za metodické vedení, cenné připomínky a jeho čas.

Obsah

1	Úvod	7
2	Teoretická část	10
2.1	Daně a daňová soustava České republiky	10
2.2	Daň z příjmu	11
2.3	Daň z přidané hodnoty	25
3	Praktická část:	33
3.1.	Daň z příjmu	Chyba! Záložka není definována.
3.2.	Daň z přidané hodnoty	Chyba! Záložka není definována.
4	Závěr	34
5	Použitá literatura.....	38
6	Rejstříky	39
6.1.	Rejstřík tabulek.....	39
6.2.	Rejstřík obrázků	39
7	Přílohy	41

1 Úvod

Téma Management a daně jsem si vybrala, jelikož pracuji v nadnárodní daňové, auditorské a účetní společnosti. Náplní mé práce je vedení účetnictví klientů této společnosti. Klienty této společnosti jsou především právnické osoby s mateřskou společností v zahraničí, a to jak ve státech Evropské unie, tak i mimo ni. V oboru daní a účetnictví pracuji již sedm let a mou každodenní činností je řešit s managementem klientů daňovou a účetní problematiku. Ve většině případů se setkávám s tím, že podnikatelské subjekty, a to jak právnické, tak i fyzické osoby, by nejraději neplatily daně žádné. Nejedná se však jen o daň z příjmu, ale i o daň z přidané hodnoty. Většina klientů je především měsíčními plátcí daně z přidané hodnoty a tato daň výrazně ovlivňuje jejich Cash flow. Je potom na naší společnosti společně s managementem klientů vymyslet takové řešení, které bude pro klienta nejvýhodnější a zároveň nedojde k porušení zákona a toto rozhodnutí musí být obhajitelné před příslušným Finančním úřadem.

V našem oboru neustále řešíme dilema, které se týká výše daně. Týká se to klientů, kteří se na konci roku dostanou (např. kvůli dodatečné fakturaci od dodavatele) do ztráty. U klienta vznikne obava z kontroly od Finančního úřadu z podnětu podezření na daňové úniky. I když je účetnictví klienta zcela v pořádku, každá taková kontrola se pro něj stává velice nepříjemnou záležitostí a proto se jí snažíme společnými silami vyhnout. Daňový poradce se snaží všemi možnými a dostupnými prostředky dosáhnout hospodářského výsledku ve formě zisku. Pravidlem bývá, že pokud podnikatel pravidelně vykazuje nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty, správce daně přichází na vytýkáckou kontrolu správnosti vykázaného nadměrného odpočtu na této dani.

Samozřejmě je zcela individuální jaká výše daně je pro daného klienta akceptovatelná, aniž by ohrozila jeho ekonomickou činnost. Velkou finanční zátěží bývají zálohy na daň z příjmu, jejichž výše a termíny splatnosti závisí na výši daně z příjmu za předchozí zdaňovací období. V případě, že podnik

utlumí svou ekonomickou činnost, může požádat správce daně o stanovení záloh jinak. Správce daně na základě žádosti buď vyhoví či nikoliv. Téměř každý rok se snažíme klientovi vysvětlit, že Cash flow podniku nemá vliv na to, zda správce daně této žádosti vyhoví. Pro něj je směrodatný pouze hospodářský výsledek firmy a pokud ten se nezměnil nebo dokonce vzrostl, nemůže správce daně v žádném případě žádosti o stanovení záloh jinak vyhovět. V tomto případě mají daně negativní dopad na Cash flow podniku a management podniku poté musí přijímat strategická opatření.

Často se podnikatelský subjekt dostane do situace, kdy musí vyřešit splatnost daní jakéhokoliv druhu bankovním úvěrem či pozastavením nebo dokonce zrušením různých investic, nákupů či dokonce propuštěním některých zaměstnanců apod. V této práci bych chtěla na různých příkladech podniků popsat jejich ekonomickou situaci a následné opatření a rozhodování managementu. Chtěla bych porovnat dva typy společností. Na jedné straně ty, které se za každou cenu snaží vyvarovat účetní ztrátě a na druhé straně ty, které se možnými účetními operacemi snaží snížit svůj účetní zisk. Poté si mohu potvrdit či naopak vyvrátit hypotézu, že daně mají negativní dopad na Cash flow podnikatelského subjektu a výrazně ovlivňují rozhodování managementu, které je mnohdy na hranici průkaznosti před Finančním úřadem.

Dalším okruhem, který bych v této práci chtěla zpracovat, jsou podnikatelé, kteří podnikají jako fyzická osoba a tudíž se na ně vztahuje zdanění pro fyzické osoby. Má hypotéza je, že podnikat jako fyzická osoba se z daňového hlediska nevyplatí. V tomto případě bych porovнала daň z příjmu podnikatele, který podniká jako fyzická osoba a který zatím o změně právní formy podnikání na společnost s ručením omezeným (dále jen „s.r.o.“) neuvažoval, i když by se mu to dle mého názoru vyplatilo. Podle propočtů daně z příjmu fyzické osoby tohoto podnikatele a daně z příjmu právnických osob zjistím, zda je můj názor správný nebo mylný.

Jako další podnikatelský subjekt jsem si vybrala fyzickou osobu, která se ještě pevně nerozhodla, zda podnikat jako právnická osoba či zůstat

v podnikání jako fyzická osoba. Zde bych propočítala daň z příjmu v daném zdaňovacím období na dvě varianty, pro právnickou a pro fyzickou osobu a porovnáním těchto variant určím, která je lepší. Mou hypotézu poté buď potvrdím anebo vyvrátím.

Zákon o dani z přidané hodnoty prošel největšími změnami v roce 2004, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie. Čeští zákonodárci museli reagovat na tzv. Šestou směrnici, tj. směrnici Rady č. 77/388/EHS o harmonizaci zákonů členských států upravujících daně z obrátu. Jedná se o společný systém daně z přidané hodnoty v oblasti stanovení jednotného základu daně. Tato změna se nejvíce dotkla podnikatelů, kteří obchodují se státy Evropské unie, což je většina klientů společnosti, ve které pracuji. Nejvýznamnější změnou bylo snížení základní sazby daně z přidané hodnoty z 22% na 19%. Snížená sazba daně zůstala stejná, tj. 5 %, ale došlo k výraznému přesunu služeb a zboží ze snížené sazby do sazby základní.

V zákoně o dani z příjmu podnikatelé nejvíce zaregistrovali snížení sazby daně z příjmu o tři procenta a to na 28 % poprvé za zdaňovací období 2004 a tato sazba se ještě snižovala v následujících letech na 26 % a dále na 24 %. Toto s velkým ohlasem uvítala většina podnikatelských subjektů s právní formou podnikání. Další hypotézou je, že změna sazby daně z příjmu právnických osob měla kladný dopad na podnikatelské subjekty.

V této práci bych chtěla popsat veškerou problematiku výše uvedenou, analyzovat výsledky a potvrdit nebo popřípadě vyvrátit dané hypotézy, které se k tomuto tématu vztahují. Z důvodu citlivosti ekonomických údajů, které v této práci uvádím, nebudu zveřejňovat názvy společností nebo firem a ani jména fyzických osob.

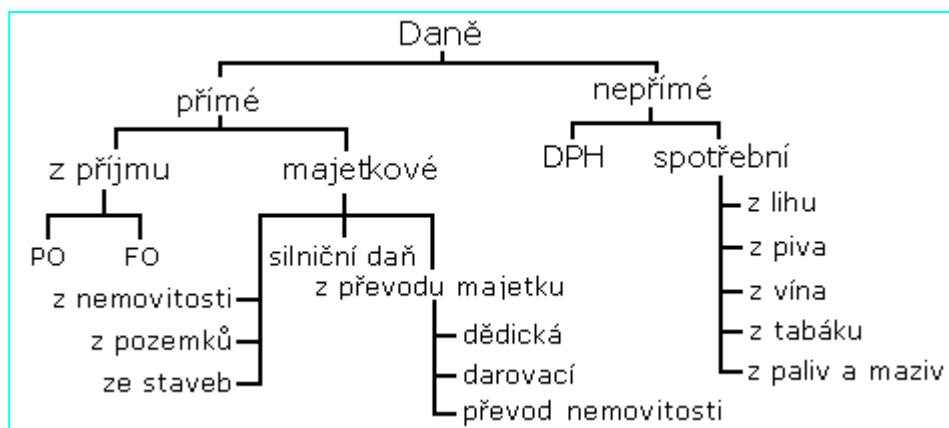
2 Teoretická část

2.1 Daně a daňová soustava České republiky

Definici pojmu daň bychom mohli označit jako povinnou a nenávratnou platbu, která je uložena zákonem. Tato platba je neekvivalentní, tzn. že výše daní jednotlivce do státního rozpočtu nemá žádný vztah k tomu, jaké statky bude spotřebovávat. Další vlastností daně je, že je neúčelová, tzn. že v okamžiku platby daně není známo, na co tyto prostředky budou použity.

Daňová soustava České republiky se dělí na dvě základní větve a to na daně přímé a daně nepřímé. Přímé daně se dále dělí na daně majetkové a daně z příjmu. Daně z příjmu zahrnují daň z příjmu právnických osob a daň z příjmu fyzických osob. Daně majetkové se dále dělí na daň silniční, daň z nemovitosti a tzv. trojdaň, což je daň dědická, darovací a z převodu nemovitostí. Daně nepřímé se skládají z daně z přidané hodnoty a spotřební daně, tj. z lihu, piva, vína, tabáku a paliv a maziv.

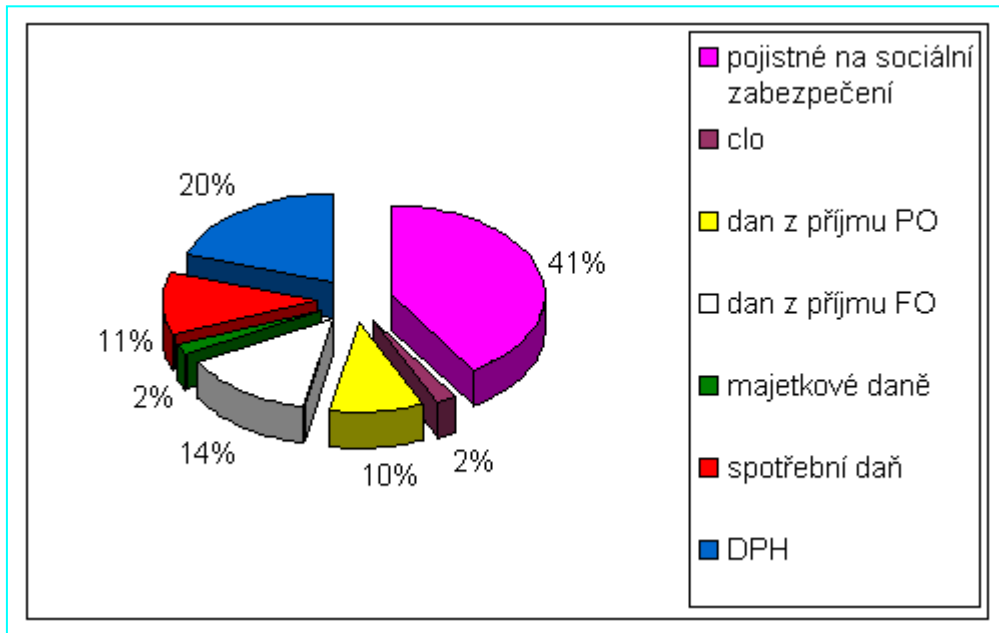
2.1.1 Daňová soustava ČR

Obrázek 1: Daňová soustava ČR

Ve své práci se budu dále podrobněji zabývat daní z příjmu právnických a fyzických osob a daní z přidané hodnoty, proto ji v následujícím odstavci budu věnovat větší pozornost.

2.1.2 Význam transferu daní a pojistného na soc. zabezpečení pro státní rozpočet

Obrázek 2: Význam transferu daní

2.2 Daň z příjmu

Daň z příjmu upravuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Tento zákon již prošel řadou změn a novelizacemi, kterým se budu dále věnovat.

2.2.1 Daň z příjmu fyzických osob

Poplatníky daně z příjmu fyzických osob jsou fyzické osoby, které mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Daňová povinnost se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí.

Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou:

- příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků (příjmy z pracovněprávního, služebního nebo členského poměru, příjmy za práci členů družstev, společníků a jednatelů s.r.o. a komanditistů komanditní společnosti (dále jen „k.s.“), odměny členů statutárních orgánů a dalších orgánů právnických osob)
- příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti (příjmy ze živnosti, příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů, příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, podíly společníků veřejné obchodní společnosti (dále jen „v.o.s.“) a komplementářů k.s. na zisku)
- příjmy z kapitálového majetku (podíly na zisku z majetkového podílu na akciové společnosti (dále jen „a.s.“), s.r.o. a k.s., úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na vkladovém účtu, plnění ze soukromého pojištění, dávky penzijního připojištění, úroky z poskytnutých úvěrů, úroky z prodlení)
- příjmy z pronájmu (příjmy z pronájmu nemovitostí nebo bytů, příjmy z pronájmu movitých věcí, kromě příležitostného pronájmu)
- ostatní příjmy (příjmy z příležitostných činnosti nebo z příležitostného pronájmu movitých věcí, příjmy z převodu vlastní nemovitosti, příjmy z převodu účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditisty na k.s., příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví, výhry v loteriích, sázkách, ceny z veřejných soutěží)

Tato daň má progresivní sazby, které jsou stanoveny ve čtyřech daňových pásmech v rozsahu 12 - 32 %. Daní jsou zatíženy příjmy ze závislé činnosti, tj. zaměstnanců a osob samostatně výdělečně činných. Daň je zaměstnancům

srážena zaměstnavatelem, osoby samostatně výdělečně činné platí zálohy a každoročně podávají daňové přiznání s vyúčtováním daně z příjmu. Každý plátce daně si může od daně odečíst řadu slev na dani, jako například základní slevu či slevu na manželku.

Pojem nezdanitelná částka daně nahradil pojem sleva na dani. Výpočet daně z příjmu to ovlivnilo takto: u původního stavu, tj. u nezdanitelné částky se tyto částky (na poplatníka, na dítě, manželku, poživatele invalidního důchodu atd.) odečítaly od základu daně, ze kterého byla poté vypočtena daň. U nového způsobu, tj. u slev na dani se tyto slevy odečítají až od vypočtené daně, s tím, že pokud je sleva na dani větší než vypočtená daň, stát vrátí poplatníkovi rozdíl formou daňového bonusu, ale pozor, toto platí pouze u slevy na vyživované dítě. Pro názornou ukázkou v tabulce níže uvádím výčet nezdanitelných položek a slev na dani. Tyto částky jsou uvedeny v roční výši, v měsíční mzdě se samozřejmě odpočítává 1/12 z níže uvedených částek v tabulce, kromě daňové úlevy na manželku, ta lze uplatnit pouze při ročním vyúčtování daně z příjmu fyzických osob.

Druh daňové úlevy	Nezdanitelná částka CZK	Sleva na dani CZK
na poplatníka	38 040	7 200
na vyživované dítě	25 560	6 000
na manželku	21 720	4 200
na poplatníka, který pobírá částečný invalidní důchod	7 140	1 500
na poplatníka, který pobírá plný invalidní důchod	14 280	3 000
na poplatníka, který je držitelem průkazu ZTP/P	50 040	9 600
na poplatníka, který se soustavně připravuje na budoucí povolání	11 400	2 400

Tabulka 1: Daňové úlevy

Počínaje zdaňovacím obdobím 2005 bylo zavedeno, a v zákoně o daních z příjmů upraveno v § 13a, společné zdanění manželů, kteří vyživují alespoň jedno dítě s nimi žijící. Toto společné zdanění manželů je výhodné zejména pro ty, kdy jeden z manželů měl výrazně nižší příjmy za zdaňovací období (např. manželky na mateřské, nemocenské apod.)

Od roku 2006 došlo ke změně v sazbě daně z příjmu fyzických osob.

Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2005

<i>Základ daně od CZK</i>	<i>Základ daně do CZK</i>	<i>Daň</i>	<i>Ze základu přesahujícího</i>
0	109 200	15 %	
109 200	218 400	CZK 16 318 + 20 %	CZK 109 200
218 400	331 200	CZK 38 220 + 25 %	CZK 218 400
331 200	a více	CZK 66 420 + 32 %	CZK 331 200

Tabulka 2: Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2005

Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2006

<i>Základ daně od CZK</i>	<i>Základ daně do CZK</i>	<i>Daň</i>	<i>Ze základu přesahujícího</i>
0	121 200	12 %	
121 200	218 400	CZK 14 544 + 19 %	CZK 121 200
218 400	331 200	CZK 33 012 + 25 %	CZK 218 400
331 200	a více	CZK 61 212 + 32 %	CZK 331 200

Tabulka 3: Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2006

Minimální základ daně

První zásadní změnou bylo zavedení pojmu minimální základ daně pro daň z příjmu fyzických osob a to poprvé za zdaňovací období 2004.

Minimální základ daně se vztahuje na poplatníky daně z příjmů fyzických osob s příjmy podle §7 odst. 1 písm. a) až c) zákona o daních z příjmů. Jedná se tedy o fyzické osoby s příjmy:

- ze živností (podnikání na základě živnostenského oprávnění),
- ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství (zemědělství podnikatelé),
- z jiného podnikání podle zvláštních předpisů (auditoři, daňoví poradci, soukromí lékaři, notáři, advokáti a podobně).

Často si lidé tento pojem pletou s minimální daní. Ve skutečnosti se ale nejedná o stanovení minimální výše daně, kterou musí poplatník za daně zdaňovací období zaplatit, ale o stanovení minimálního celkového základu daně u fyzické osoby. Celkový základ daně z příjmů fyzických osob se skládá z pěti dílčích základů. Vypočte se jako součet dílčích základů daně:

- ze závislé činnosti a z funkčních požitků,
- z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti,
- z příjmů z kapitálového majetku,
- z příjmů z pronájmu a
- z ostatních příjmů.

Pouze v případě, že fyzická osoba s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) má za zdaňovací období (kalendářní rok) celkový základ daně menší než zákonem stanovený minimální základ daně, musí při výpočtu daně z příjmů vycházet z minimálního základu.

Není přitom rozhodující, zda fyzická osoba vede daňovou evidenci, nebo uplatňuje výdaje procentem z příjmů, anebo vede účetnictví.

Povinnost minimálního základu daně není stanovena ve zdaňovacím období:

- ve kterém poplatník zahájil nebo ukončil podnikatelskou činnost,
- bezprostředně následujícím po zdaňovacím období, ve kterém zahájil podnikatelskou činnost.

Dále se institut minimálního základu daně nevztahuje na poplatníka:

- kterému byla stanovena daň paušální částkou,
- kterému náležel rodičovský příspěvek podle zákona o státní sociální podpoře, a to i po část zdaňovacího období,
- kterému náležel příspěvek při péči o blízkou nebo jinou osobu,
- který byl poživatelem starobního důchodu, plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu, a to i po část zdaňovacího období,

- který na počátku zdaňovacího období nedovršil 26 let a který se i po část zdaňovacího období soustavně připravoval na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,
- který ve zdaňovacím období podá daňové přiznání při prohlášení nebo zrušení konkurzu a který do konce téhož zdaňovacího období neukončil podnikatelskou činnost,
- který má ve zdaňovacím období nárok na slevu na dani z důvodu zaměstnávání osob se zdravotním postižením anebo z důvodu poskytnutí příslibu investiční pobídky podle zákona o investičních pobídkách,
- který nemá příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) ve zdaňovacím období vyšší než 15 tisíc korun,
- který nemá jiný příjem podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) než příjem z lesního hospodářství anebo z dotací, podpor, grantů nebo z příspěvků, které nejsou osvobozeny od daně.

Minimální základ daně se nevztahuje ani na daňového nerezidenta, pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky činí méně než 90 procent všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, anebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou daně.

Vývoj minimálního základu daně	
<u>zdaňovací období</u>	<u>minimální základ</u>
rok 2004	CZK 101 000
rok 2005	CZK 107 300
rok 2006	CZK 112 900

Tabulka 4: Vývoj minimálního základu daně

Minimální základ daně je pohyblivou částkou, která je pro každé zdaňovací období stanovena znovu. U fyzických osob s příjmy podle §7 odst. 1 písm. a) až c) musí celkový základ daně činit alespoň 50 procent částky, která se vypočte jako součin tří činitelů:

- všeobecného vyměřovacího základu podle zákona o důchodovém pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází zdaňovacímu období,
- přepočítacího koeficientu podle zákona o důchodovém pojištění pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu
- a počtu kalendářních měsíců, v jejichž průběhu poplatník provozoval podnikatelskou činnost nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost.

Vypočtená částka se zaokrouhlí na celé stokoruny směrem dolů.

Snížení minimálního základu daně od odčitatelné položky

Minimální základ daně za zdaňovací období roku 2006 poplatník sníží o odčitatelné položky uvedené v § 15 zákona o daních z příjmů. Jedná se o:

- dary na veřejně prospěšné účely,
- úroky zaplacené ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření,
- poplatníkem zaplacené příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem,
- poplatníkem zaplacené pojistné na soukromé životní pojištění,
- zaplacené členské příspěvky člena odborové organizace této organizaci podle jejích stanov.

Z minimálního základu daně však nelze odečíst ani daňovou ztrátu z předchozích zdaňovacích období, ani výdaje vynaložené v daném zdaňovacím období při realizaci projektů výzkumu a vývoje.

2.2.2 Daň z příjmu právnických osob

Poplatníky daně z příjmů právnických osob jsou osoby, které nejsou fyzickými osobami a které mají na území České republiky své sídlo nebo místo svého vedení. Poplatníci, kteří nemají na území České republiky své sídlo, mají daňovou povinnost pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky.

Zdaňovacím obdobím pro právnické osoby může být:

- kalendářní rok
- hospodářský rok
- období od rozhodného dne fúze nebo převodu jmění na společníka
- účetní období, za podmínky, že je delší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců.

Předmětem daně z příjmu právnických osob jsou příjmy (výnosy) z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li zákonem stanoveno jinak.

Země/sazba daně v %	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Česká republika	41,0	39,0	39,0	35,0	35,0	31,0	31,0	31,0	31,0	28,0	26,0	24,0
Německo	56,8	56,7	56,7	56,0	51,6	51,6	38,3	38,3	39,6	38,3	38,6	25,0
Rakousko	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	25,0	25,0
Slovensko	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	29,0	29,0	25,0	25,0	19,0	19,0	19,0

Tabulka 5: Vývoj sazby daně z příjmu právnických osob

Zálohy na daň z příjmu

Zálohy na daň z příjmů se platí v průběhu zálohového období, které počíná od prvního dne následujícího po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za předchozí zdaňovací období a končí posledním dnem lhůty pro podání daňového přiznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení záloh se vychází z poslední známé daňové povinnosti. Zálohy neplatí poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost nepřesáhla CZK 30 000.

Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla CZK 30 000, ale nepřesáhla CZK 150 000, platí zálohy na daň z příjmu ve výši 40% poslední známé daňové povinnosti a to pololetně. První záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období a druhá do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla CZK 150 000, platí zálohy na daň z příjmu ve výši $\frac{1}{4}$ poslední známé daňové povinnosti ve čtvrtletních intervalech. První záloha je splatná do 15. dne třetího měsíce zdaňovacího období, druhá do 15. dne šestého měsíce, třetí do 15. dne devátého měsíce a čtvrtá do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

Placení záloh na daň z příjmu se nevztahuje na příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků.

V mnoha případech znamená pro podnikatelský subjekt placení záloh velkou zátěž, zvláště v období, kdy se jeho ekonomická situace zhoršila. V těchto případech lze požádat správce daně o zrušení nebo stanovení záloh jinak. Tato žádost se většinou dokládá výkazem zisků a ztrát nebo peněžním deníkem. Je pak na správci daně příslušného finančního úřadu zda této žádosti vyhová, či nikoliv.

Odpisy hmotného majetku

Hmotným majetkem se rozumí:

- samostatné movité věci, popřípadě soubory movitých věcí se samostatným technickoekonomickým určením, jejichž vstupní cena je vyšší než CZK 40 000 a doba použitelnosti je delší než jeden rok
- budovy, domy a byty nebo nebytové prostory
- stavby
- pěstitelské celky trvalých porostů
- základní stádo a tažná zvířata

Hmotným majetkem pro účely zákona o daních z příjmů nejsou zásoby.

Podnikatelský subjekt má ve vnitropodnikových směrnících stanoveno, který způsob odepisování hmotného majetku používá. Může si vybrat buď rovnoměrné (lineární) nebo zrychlené (degresivní) odepisování hmotného majetku. Sazby pro každý způsob odepisování jsou stanoveny v zákoně o daních z příjmů.

V roce 2005 došlo ke zkrácení dob odepisování u movitého majetku. Odpisová skupina 1 byla rozdělena na skupinu 1 a 1a. Do odpisové skupiny 1a byly zařazeny následující položky:

- motorová vozidla (kromě motocyklů)
- jen silniční motorová vozidla, která mají v technickém průkazu zapsanou kategorii vozidla N1.

Odpisová skupina	Doba odpisování r. 2006	Doba odepisování r. 2005
1	3 roky	4 roky
1a	4 roky	---
2	5 let	6
3	10 let	12
4	20 let	20
5	30 let	30
6	50 let	50

Tabulka 6: Odpisy hmotného majetku

Novelou zákona od daních z příjmů (č. 483/2003 Sb.) byla zavedena odpisová skupina 6. Do této odpisové skupiny patří následující položky:

- budovy hotelů
- budovy administrativní
- budovy obchodních domů
- podzemní obchodní střediska
- budovy pro společné a kulturní účely
- muzea a knihovny
- budovy pro bohoslužbu a náboženské aktivity
- historické nebo kulturní památky

Podle názoru ministerstva financí se měly do 6. odpisové skupiny povinně přetřídít i starší budovy, které byly dříve v 5. odpisové skupině, pokud splňovaly kriteria pro zařazení do 6. odpisové skupiny. Dle novely zákona o daních z příjmů pro 2005 bylo toto upřesněno a to tak, že odpisy se uplatní pro nově zařazované budovy do majetku od roku 2004 a starší budovy není nutné přerazovat.

10% odečet vstupní ceny u nově pořízeného hmotného majetku

Možnost odečtu 10 % ze vstupní ceny u nově pořízeného hmotného majetku zařazeného do odpisových skupin 1, 2, 3 byla do konce roku 2004.

Od roku 2005 je tato odečitatelná položka zrušena. Toto zrušení se vztahuje na nově zařazovaný majetek od roku 2005.

Limitace vstupní ceny pro účely daňových odpisů u osobních aut

V roce 2003 není limit vztahující se k vstupní ceně u osobních aut z hlediska daňové uznatelnosti odpisů či nájemného z finančního leasingu.

V roce 2004 byl stanoven limit daňově uznatelné vstupní ceny částkou CZK 900 000 včetně DPH u osobních aut kategorie M1. Daňové odpisy se tedy počítaly pouze z této výše. Tento limit platil i pro nájemné u finančního leasingu. Toto ustanovení platilo pouze pro auta pořízená od 18.12.2003 včetně. U automobilů pořízených od 18.12.2003 do 31.12.2003 se při výpočtu odpisů postupovalo následovně: daňové odpisy za rok 2003 se vypočítávaly z celé hodnoty majetku, ale daňové odpisy majetku pořízeného od roku 2004 již jen z částky CZK.

V roce 2005 byl limit daňově uznatelné vstupní ceny stanoven na částku CZK 1 500 000,- Kč u osobních aut kategorie M1. Tento limit platí pro auta pořízená po 18.12.2003.

V roce 2006 zůstává limitace daňových odpisů a uplatnění nájemného u finančního leasingu osobních aut z pořizovací ceny nepřevyšující CZK 1 500 000. Ostatní podmínky jsou stejné jako v roce 2005.

Nehmotný majetek

Pro účely zákona o daních z příjmů se odepisují:

- zřizovací výdaje
- nehmotné výsledky výzkumu a vývoje
- software
- ocenitelná práva

Dále musí platit, že tento majetek byl nabyt úplatně, vkladem, darem, zděděním nebo vlastní činností a vstupní cena je vyšší než CZK 60 000 s dobou použitelnosti delší než jeden rok.

Nehmotný majetek může kromě vlastníka odepisovat i poplatník, který k němu nabyt právo užívání za úplatu. U nehmotného majetku, ke kterému má poplatník právo užívání na dobu určitou, se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a doby sjednané smlouvou. V ostatních případech se nehmotný majetek odepisuje rovnoměrně bez přerušení, a to audiovizuální dílo 18 měsíců, software a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje 36 měsíců, zřizovací výdaje 60 měsíců a ostatní nehmotný majetek 72 měsíců.

Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu nehmotného majetku. Za technické zhodnocení se považují výdaje na ukončené rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti nehmotného majetku anebo zásahy, které mají za následek změnu účelu nehmotného majetku, pokud po ukončení u jednotlivého nehmotného majetku převýší částku CZK 40 000. Poplatník pak pokračuje v odepisování nehmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo technické zhodnocení ukončeno. Tento majetek se odepisuje rovnoměrně bez přerušení po zbývající dobu odepisování nejméně však po dobu:

- 9 měsíců u audiovizuálních děl
- 18 měsíců u softwaru a nehmotných výsledcích výzkumu a vývoje
- 36 měsíců u ostatního nehmotného majetku

Rok	Limit pro nehmotný majetek dle účetnictví	Limit pro nehmotný majetek dle zákona o daních z příjmů
2000	CZK 60 000	CZK 60 000
2001	CZK 60 000	Není dán
2002	CZK 60 000	Není dán
2003	Není dán	Není dán
2004	Není dán	CZK 60 000 U poplatníků, kteří nevedou účetnictví je pořizovací cena daňově uznatelná bez limitu
2005	Není dán	CZK 60 000
2006	Není dán	CZK 60 000

Tabulka 7: Přehled limitů vstupních cen u nehmotného majetku

2.3 Daň z přidané hodnoty

Zákon o dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) upravuje zákon č. 235/2004, který je účinný od 1. května 2004. Tento zákon byl od 1. května do 30. června změněn 11 novelami, které zahrnují 308 změn. Daň se uplatňuje na zboží, nemovitosti a služby za podmínek, které tento zákon stanovuje.

Předmětem daně je:

- dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku.

- pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie za úplaty uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti
- pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu Evropské unie
- dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku

Se vstupem do Evropské unie byly spojeny též značné změny v sazbách daně. Základní sazba, která nyní činí 19 %, se uplatňuje u zboží (s výjimkami uvedenými v příloze k zákonu – potraviny, léky, knihy, noviny, časopisy, u nichž reklama nepřesahuje 50 % plochy, dětské pleny, pomůcky pro nemocné, dětské sedačky do automobilů), služeb (s níže uvedenými výjimkami), převodu nemovitostí (pokud není osvobozen), dodání stavby a stavebních a montážních prací, a to včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se do budovy jako jejich součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují, avšak s výjimkou bytové výstavby.

2.3.1 Služby

Při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, plátcí, je plátce povinen přiznat a zaplatit daň, pokud je místo plnění v tuzemsku a nejedná se o poskytnutí služby, která je osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně.

Základním kritériem pro stanovení osoby, která má přiznat daň v tuzemsku je, komu je služba s místem plnění v tuzemsku poskytována.

U služeb poskytnutých do tuzemska vzniká plátcí povinnost přiznat daň

- ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo
- ke dni zaplacení celé částky, předchází-li datumu uskutečnění zdanitelného plnění

Daňový doklad při poskytování služeb do tuzemska i z tuzemska obsahuje obdobné náležitosti jako běžný daňový doklad. U služeb poskytovaných s místem plnění mimo tuzemsko musí daňový doklad navíc obsahovat

- odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je místo plnění mimo tuzemsko
- pokud je daň ve státě, ve kterém se nachází místo plnění, povinná přiznat a zaplatit osoba, které je služba poskytována, sdělení o této skutečnosti

Při poskytování následujících služeb českým dodavatelem zahraniční osobě nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě Evropské unie, která nemá sídlo, provozovnu ani místo pobytu v tuzemsku, bude u níže uvedených služeb místem plnění místo, kde má osoba, které je služba poskytnuta, sídlo místo podnikání nebo místo pobytu, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje, nebo místo, kde má tato osoba provozovnu, je-li služba poskytnuta pro tuto provozovnu.

Těmito vyjmenovanými službami jsou:

- převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva
- reklamní služby
- poradenské, inženýrské, konzultační, právní, účetní a jiné podobné služby, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací
- bankovní, finanční a pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek
- poskytnutí pracovní síly
- nájem movité věci, s výjimkou všech druhů dopravních prostředků
- telekomunikační služby
- provozování rozhlasového a televizního vysílání

- elektronické služby
- přijetí závazku zdržet se zcela nebo zčásti v pokračování nebo vykonávání podnikatelské činnosti nebo práva výše uvedeného
- poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby (zprostředkovatelská služba), která spočívá v obstarání výše uvedené služby.

Při poskytnutí těchto služeb osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou je povinen přiznat a zaplatit daň tuzemský plátce, pokud poskytovatel služby nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu ve smyslu zákona o DPH.

Jedná se tzv. mechanismus opačného uplatnění daně (reverse charge mechanismus), který spočívá v tom, že tento plátce ve svém daňovém přiznání uvede DPH vztahující se k přijaté službě jak jako vlastní daňovou povinnost tak jako daň na vstupu, kterou si při splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH odečte.

Obdobný postup se uplatní i v případě, kdy jsou tyto služby poskytnuty tuzemským poskytovatelem služeb, který v tomto případě neuplatní a neodvede DPH na výstupu, a to ani v případě, že tyto služby bude poskytovat zákazníkovi ze státu mimo Evropskou unii (tzv. zahraniční osobě).

2.3.2 Dodání zboží do jiného členského státu

Od 1.5.2004 nerozlišujeme pouze vývoz a dovoz zboží, ale již dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie, vývoz zboží do třetí země, pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie a dovoz zboží.

Dodání zboží uvnitř Evropské unie je osvobozeným plněním bez povinnosti uplatnit DPH na výstupu.

Od daně je osvobozeno:

- dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státu
- dodání nového dopravního prostředku plátcem osobě v jiném členském státu
- dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu za stanovených podmínek
- přemístění zboží do jiného členského státu za stanovených podmínek

Dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, a to ke dni, který nastane dříve.

Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- dnem dodání při prodeji podle kupní smlouvy
- dnem převzetí v ostatních případech
- dnem příklepu při prodeji zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního předpisu

Při dodání zboží, které je osvobozeným plněním, je povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění

- ke dni vystavení daňového dokladu nebo
- k 15. dni měsíce následujícímu po odeslání zboží

2.3.3 Pořízení zboží z jiného členského státu EU

Na pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie se již po vstupu České republiky do EU neuplatňují žádné celní formality. Na zboží propuštěné

v jiném členském státě EU do režimu volného oběhu, t.j. zboží s celním statutem EU, je nahlíženo obdobně jako na zboží tuzemské. Z toho důvodu se jeho pořízení již nepovažuje za dovoz zboží a neuplatní se clo ani dovozní DPH.

Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely zákona o DPH rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím, které je odesláno nebo přepraveno pořizovateli, osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje dodání zboží, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, do jiného členského státu, než ze kterého je zboží odesláno nebo přepraveno a nejedná se o dodání zboží s instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo o zasílání zboží. Pořizovatelem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu.

Při pořízení zboží vzniká plátcí povinnost přiznat daň:

- ke dni vystavení daňového dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven osobou registrovanou k dani v jiném členském státě před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebo
- k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno

Daňový doklad při pořízení zboží z jiného členského státu obsahuje obdobné náležitosti jako běžné daňový doklad.

Pořizovatel zboží je povinen doplnit:

- základ daně v české měně
- sazbu daně
- daň v české měně
- datum uskutečnění pořízení
- jednotkovou cenu

Osobou povinnou uhradit daň je osoba, která uskutečnila pořízení zboží z jiného členského státu. Tato osoba má zároveň, při splnění podmínek stanovených zákonem, nárok na odpočet daně (plný či krácený koeficientem). Má-li odběratel plný nárok na odpočet daně, je z jeho pohledu celá transakce daňově neutrální.

2.3.4 Přepravní služby a služby související s přepravou zboží mezi členskými státy Evropské unie

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

Při přepravě zboží mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie je místem plnění místo zahájení přepravy. Je-li však přeprava zboží poskytnuta pro příjemce – osobu registrovanou k dani v jiném členském státě, než ve kterém je zahájena, místem plnění je území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které příjemce pro poskytnutí této služby udal. Povinnost přiznat daň se pak na základě reverse charge mechanismu přenáší na tohoto příjemce.

2.3.5 Dovoz zboží a daňová povinnost při dovozu zboží

Za dovoz zboží považujeme vstup zboží z třetí země na území Evropského společenství. Dovozením zboží se rozumí i vrácení zboží, které bylo umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, zpět do tuzemska. Za dovoz zboží se má vstup zboží na Evropské společenství z území

- Spolkové republiky Německo ostrov Helgoland a území Büsingen

- Španělského království Ceuta, Melilla a Kanárské ostrovy
- Italské republiky Livigno, Campione d'Italia a italské vody jezera Lugano
- Francouzské republiky zámořské departementy
- Řecké republiky hora Athos

pokud jsou součástí celního území Evropského společenství a z Normanských ostrovů a San Marina. U dovozu tohoto zboží postupují orgány celní správy jako by se jednalo o dovoz z třetí země.

Daňová povinnost při dovozu zboží vzniká v tuzemsku

- dnem propuštění zboží do celních režimů volného oběhu, dočasného použití, aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení nebo dnem, kdy je zboží, které bylo dočasně vyvezeno v pasivním zušlechťovacím styku, dovezeno zpět do tuzemska a propuštěno do volného oběhu
- dnem, kdy bylo zjištěno porušení podmínek stanovených pro příslušný režim, do kterého je zboží pod celním dohledem propuštěno

Daň při dovozu i nadále vyměřuje a vybírá celní úřad. Plátce ji proto již neuvádí v daňovém přiznání jako svou daňovou povinnost, ale pouze uplatní případný nárok na odpočet daně na vstupu.

3 Praktická část:

Tato část diplomové práce je na žádost firem, jejichž ekonomická data v této práci uvádím, neveřejná.

4 Závěr

Ve své diplomové práci, ve které jsem se z větší části orientovala na problematiku daně z příjmu, jsem popsala dva okruhy firem, kterých se tato problematika bezprostředně týká a značně ovlivňuje následné rozhodování managementu.

V první řadě jsou to společnosti, které vyvinou maximální aktivitu pro to, aby daň z příjmu právnických osob za dané zdaňovací období byla minimální nebo se naopak nechtějí smířit s vykázanou účetní ztrátou. Na příkladu společnosti A jsem popsala problematiku vykázané účetní ztráty vlivem dofakturace marketingových nákladů ze státu mimo Evropskou unii. Management této společnosti se společně s daňovým poradcem snažil vymyslet možné varianty řešení jak z účetní ztráty doslova „vykouzlit“ účetní zisk. Po poradě s managementem společnosti došel daňový poradce k jedinému možnému řešení a to bylo časové rozlišení nákladů. Podle mého názoru je v tomto případě rozlišení nákladů před Finančním úřadem těžce obhajitelné. Rozbor výsledků společnosti A za rok 2006 potvrdil mou hypotézu, že daně výrazně ovlivňují rozhodování managementu, které je mnohdy na hranici průkaznosti před Finančním úřadem. Společnost A by se do budoucna měla spíše zabývat tím, proč opakovaně vykazuje účetní ztrátu a zda marketingové náklady, fakturované ze státu mimo Evropskou unii, nejsou příliš vysoké. Být managementem společnosti A, orientovala bych se tímto směrem. Dle mého názoru je lepší hledat příčinu problému, než komplikovaně řešit následek.

Protikladem společnosti A jsou společnosti D a E. Tyto dvě společnosti vykázaly na konci zdaňovacího období účetní zisk, který management společnosti nechtěl akceptovat. Společnost D se potýkala s problematikou uznání nákladů na reprezentaci, které činily významnou částku, do nákladů na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Daňový poradce navrhl řešení, které se týkalo úpravy smluv s odběrateli. Díky tomuto řešení se účetní zisk a následně

vypočtená daň z příjmu právnických osob společnosti D podstatně snížila. U této společnosti vidím velký problém v chápání daňové problematiky. Management společnosti je ze Spojených států amerických, kde je legislativa upravená jinak než v České republice. Řada nákladů, která je v České republice považována za náklady daňově neuznatelné, je ve Spojených státech amerických považována za náklady, které lze uznat jako náklady na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Navíc by si společnost měla uvědomit, že ani nejlepší daňový poradce nemůže najít daňové náklady, tam kde opravdu nejsou. U společnosti D jsem potvrdila hypotézu, že daně mají negativní vliv na Cash flow této společnosti a ovlivňují management společnosti v jeho dalším rozhodování.

Na případu společnosti E bylo ukázáno, jak se může účetní zisk změnit vlivem uzávěrkových operací. Management společnosti vyžaduje výsledky bez uzávěrkových operací a v tomto případě se to opravdu nevyplatilo. Kvůli kursovým rozdílům na konci zdaňovacího období společnost E vykázala účetní zisk. Poté, co byly v daňovém přiznání odečteny veškeré ztráty minulých let a vypočítán rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy, vyšel společnosti E za dané období daňový zisk a tudíž i daňová povinnost. Jelikož s tím management společnosti absolutně nepočítal, požádal daňového poradce o možné řešení, které by zajistilo, aby společnost E za dané zdaňovací období vykázala daňovou ztrátu. Daňový poradce po přezkoumání účetnictví došel k závěru, že jediné řešení spočívá ve změně metody účtování dlouhodobého drobného hmotného investičního majetku a to rovnou do spotřeby. Po zaúčtování této změny vykázala společnost daň z příjmu právnických osob ve výši 0,-- Kč. S touto změnou byl management společnosti velmi spokojen. Po zkušenosti s roční závěrkou této společnosti bych navrhovala dojednat schůzku s managementem společnosti, na které by se určily jasná pravidla pro účtování, předávání výsledků apod. Dle mého názoru si management nemůže dovolit nejen nejevit zájem o výsledky hospodaření, ale i provádět změny v postupech účtování až doslova „za pět minut dvanáct“.

V druhé řadě jsem se zaměřila na firmy, které podnikají jako fyzické osoby. Podle mého názoru je tato forma podnikání vzhledem k výši jejich obratu méně výhodná, než podnikání obchodní společnosti. Na dvou případech jsem se pokusila mou hypotézu potvrdit. Při zkoumání firmy B jsem došla k názoru, že přechod na obchodní společnost (s.r.o.) by byl pro firmu výhodný. Jednoznačně by se zlepšilo Cash flow při podání daňového přiznání za zdaňovací období a při přechodu z daňové evidence na účetnictví, jak jsem popsala na zmiňovaném příkladu. U firmy C výpočet prokázal, že by firma ušetřila na dani z příjmu a zároveň by se zjednodušila agenda, vyplývající ze zpracování daně z příjmu dvou fyzických osob. Pro obě firmy by mohlo být motivující i to, že se sazba daně z příjmu právnických osob za poslední tři roky výrazně snížila. Po zpracování kalkulací za firmu B a C jsem si potvrdila hypotézu, že podnikat jako fyzická osoba se z daňového hlediska nevyplatí a že daně mají negativní dopad na Cash flow podnikatelského subjektu..

Zákon o dani z přidané hodnoty prošel největší změnou 1. května 2004, dnem vstupu České Republiky do Evropské unie. Na příkladu společnosti F, která obchoduje se zeměmi z Evropské unie, je možné vidět, že společnost s vysokým obratem nemusí měsíčně odvádět příliš vysoké sumy na DPH. Díky tomu, že většina výstupů a vstupů uskutečňuje do a ze zemí Evropské unie, společnost odvádí a nárokuje si DPH pouze z činností nakoupených a uskutečněných v České republice. V průměru tato daňová povinnost činí 25 tis. Kč. Oproti společnosti F vykazuje společnost G měsíčně vysoké nadměrné odpočty, jejichž přesnou výši jsem uvedla v tabulce. Tyto odpočty jsou dány tím, že společnost G nakupuje veškerý materiál v České republice a hotové výrobky prodává do země Evropské unie. U nákupů má společnost plný nárok na odpočet DPH, zatím co prodej výrobků do zemí Evropské unie je od DPH osvobozen. Odpočty na DPH pozitivně ovlivňují Cash flow společnosti, proto jakékoliv pozdržení této platby znamená pro společnost velké komplikace.

V této práci jsem se snažila metodou různých výpočtu a porovnání dokázat, že mé hypotézy, které jsem si v úvodu práce stanovila, jsou správné. Při rozboru ekonomické činnosti výše popsaných podnikatelských subjektů jsem

prokázala, že daně mají negativní dopad na Cash flow společnosti, výrazně ovlivňují rozhodování managementu a že podnikání formou fyzické osoby se v podstatě z daňového hlediska nevyplatí. Hypotéza, která se týkala novely zákona o dani z příjmu, se také projevila jako pravdivá. Snížení sazby daně z příjmu právnických osob bylo většinou podnikatelských subjektů uvítáno a díky snížení této sazby uvažuje mnoho fyzických osob o změně podnikání na právnickou osobu.

5 Použitá literatura

- ASPI a.s. – Tabulky a informace pro daně a podnikání, ASPI a.s. 2006
ISBN: 80-7357-082-3
- Václav Boněk – Lexikon Daňové pojmy, Sagit 2001
ISBN: 80-7208-265-5
- Komora daňových poradců - Daňové zákony a účetnictví
ISBN: 80-7357-198-6
- Ing. Jana Ledvinková - DPH v příkladech, Anag 2005
ISBN: 80-7263-256-6
- Ing. Ivana Pilařová – Účetnictví podnikatelů, 1. VOX a.s. 2005
ISBN: 80-86324-47-8
- Ing. Petr Vrána – Daňová přiznání za rok 2006
ISBN: 80-7365-241-8

6 Rejstříky

6.1. Rejstřík tabulek

Tabulka 1: Daňové úlevy	13
Tabulka 2: Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2005.....	14
Tabulka 3: Sazba daně z příjmu fyzických osob za rok 2006.....	15
Tabulka 4: Vývoj minimálního základu daně.....	17
Tabulka 5: Vývoj sazby daně z příjmu právnických osob	19
Tabulka 6: Odpisy hmotného majetku	22
Tabulka 7: Přehled limitů vstupních cen u nehmotného majetku.....	25
Tabulka 8: Společnost A.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 9: Výsledovka společnosti A	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 10: Firma B.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 11: Firma C.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 12: Společnost D.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 13: Společnost E	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 14: Společnost F.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 15: Společnost G.....	Chyba! Záložka není definována.
Tabulka 16: Nadměrné odpočty 2006	Chyba! Záložka není definována.

6.2. Rejstřík obrázků

Obrázek 1: Daňová soustava ČR	10
Obrázek 2: Význam transferu daní	11

Obrázek 3: Přeprava uvnitř EU I. **Chyba! Záložka není definována.**

Obrázek 4: Přeprava uvnitř EU II. **Chyba! Záložka není definována.**

Obrázek 5: Přeprava uvnitř EU III. **Chyba! Záložka není definována.**

7 Přílohy

Příloha 1 Tiskopis přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2006

Příloha 2 Tiskopis přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2006

Příloha 1 Tiskopis přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2006

Příloha 2 Tiskopis přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2006